ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

KÜÇÜKBEY

Sayı: 43 1960 75 Krş.

Sarkomer/Çizgi Diyarı

HAZIR

ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

ORTAOKUL GRUPU RESİM YARIŞMASI ALTINCILARI

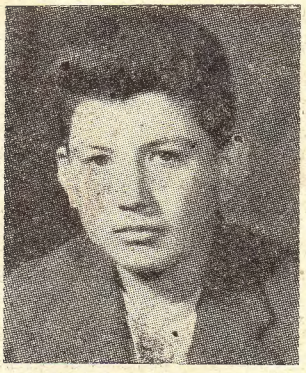

Adı: Kemal BATTAL
Okulu : Çorum Lisesi, 1/D, No: 1469.
Okul Müdürü : Ehlullah TOVAY
Resim Öğretmeni : Sabit BAYTAN

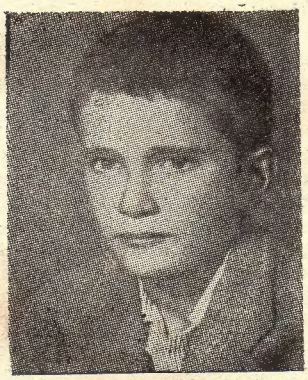

Adı : Akay KILIÇ
Okulu : Çorum Lisesi, 2/A, No: 995
Okul Müdürü : Ehlullah TOVAY
Resim Öğretmeni : Sabit BAYTAN

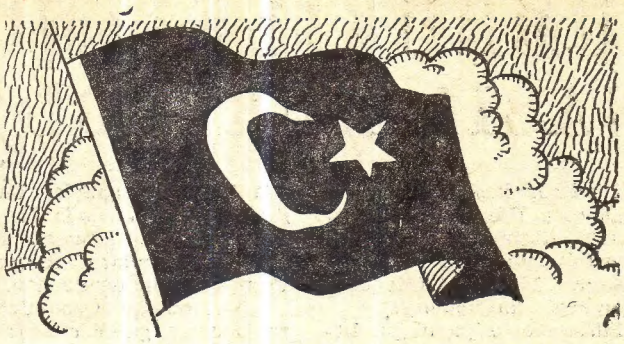

YAŞASIN CUMHURİYETİMİZ

— Yıldönümünü kutlarken —

Kanımızda ateş var Atillâ'dan, Cengizden,
Târih şöyle bahseder — vecde gelerek — bizden:
"ÜLKELERİN HAKANI, HANI'DIR TÜRK MİLLETİ,
BU DÜNYANIN ŞEREFİ, ŞANIDIR TÜRK MİLLETİ!..."

Söz açmıya ne hâcet, "ATATÜRK" ten, "METE" den,
Sesimiz gelir bizim mâverâdan, öteden!...
Üç kıt'ayı kaplayan hayat dolu denizdik,
Daha dün krallara taç giydiren ırk bizdik!...

Alnımızda parlayan AY - YILDIZ'ın nurudur,
Gururumuz, Türklüğün şahlanan gururudur!...
Benzerimiz yok bizim ne İran'da, ne Çin'de,
Yeni bir vatan kurduk: Bin bir yokluk içinde!...

Fabrikalar, okullar, kanallar açmaktayız;
Medeniyet nurunu köylere saçmaktayız...
Milletin emrindedir — artık — kafalar, kollar,
Bu çağın eseridir şu köprüler, şu yollar!...

Bir inşâ senfonisi yükseliyor ufukta,
Bir hamle aşkı mevcut bütün çoluk — çocukta...
Görsün "Öldü" sananlar şâha kalkmış BOZKURD'u,
Bir cennet yapacağız, yarın, mutlak bu yurdu!...

Dün üstünlük bizdeydi, yarın bizde olacak,
Karşımızda Moskof'un kızıl benzi solacak!...
Kanımızda ezelden yaratma cevheri var,
Yükselecek başımız yeniden Arş'a kadar!...

Türk için ağlamıştık, Türk için güleceğiz,
Hür doğduk anamızdan, yine hür öleceğiz!...
Bizce kutsal üç şey var: Allah, Vatan, Hürriyet;
Yaşasın Türk gençliği, yaşasın CUMHURİYET!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

İLKOKUL GRUPU RESİM YARIŞMASI İKİNCİSİ

Adı : Sevim ÇALIŞKAN
Okulu : Cevri Kalfa İlkokulu Sınıf: 5, No: 273.
Okul Müdürü : Seyfi ORHANLI
Öğretmeni : Hidayet YAVUZ

CUMHURİYETİMİZ NASIL KURULDU?

1914 yılında başlayıp 1918 de sona eren Büyük Harbin sonunda, düşman devletlerle Osmanlı Hükûmeti arasında 30 Ekim 1918 de (Mondros Mütarekesi) imzalanmıştı.

Mütareke, düşmanlığın kesilmesi, silâhların elden bırakılması, barış hazırlıklarına girişilmesi için yapılan anlaşma demektir.

Bu mütarekenin imzalanmasından üç gün sonra, 3 Kasım 1918 de İngilizler Musula girdiler. 13 Kasımda da galip devletlerin donanmaları İstanbula geldi, toplarını saraya çevirip boğazda demir attı.

Mütarekede Osmanlı topraklarının galipler arasında paylaşılması kararlaştırıldığı için İngilizler Çanakkale bölgesiyle Anadolu demiryolu üzerine rastlıyan yerleri ve Musul bölgesini, Fransızlar Çatalca, Çanakkale, Adana, Tarsus, Mersin, Urfa, Maraş ve Gaziantep bölgesini, İtalyanlar, Antalya, Isparta, Muğla, Söke, Meğri, Finike, Afyonkarahisar, Akşehir, ve Konya bölgelerini askerleriyle tuttular. Bu üç devletin üçünün de İstanbul bölgesinde askeri vardı.

Ayrıca 15 Mayıs 1919 da Yunanlılar Izmire asker çıkardılar. Galip devletler onlara da bol keseden Batı Anadolu topraklarını bağışlayıvermişlerdi.

Fakat iş onların bildiği gibi çıkmadı. Bütün tarih boyunca köle olmamış kahraman Türk milleti, her yabancı çizmesi beliren yerde, ayaklandı.

Atatürk 19 Mayıs 1919 da Samsuna ayak basmıştı.

Onun başkanlığı altında 23 Temmuz 1919 da Erzurum da bir kongre toplandı. Bu kongrede yurdun her bucağından gelen birçok yurtsever Türkler toplanmıştı. Bu toplantıda Türk topraklarının ne olursa olsun kurtarılması için çalışılmasına karar verildi ve işi çevirmek üzere bir (temsil heyeti) seçildi.

4 Eylül 1919 da Sıvasta toplanan ikinci bir kongrede bu karar tekrarlandı ve kurum genişletildi.

Ne yazık ki o sırada, 12 Eylül 1919 da, İstanbuldaki padişah, Türkiyenin İngiliz boyun duruğu altında esir bir memleket olarak kalmasını kabul ettiğini gösteren gizli bir anlaşma yapıyordu. Padişah, Anadoluda millet ve orduyu toplamağa çalışan Mustafa Kemale ve yurtseverlere karşı düşmanlarla elbirliği etmeğe de karar verdi. 16 Mart 1920 de galip devletler İstanbula biraz daha asker çıkarıp hükümet dairelerini bastılar. Türk askerlerini balta ile kestiler. Mebuslar Meclisine girip bazı mebusları yakaladılar, çoğunu Mata adasına sürdüler.

Bunun üzerine Mustafa Kemal Ankarada bir Millet Meclisi toplanması için hazırlıklara girişti. 20 Mart 1920 günü Ismet Inönü de Ankaraya gitmişti. Yeniden seçim yapıdı. Istanbulda dağıtılan Meclisten gelebilenler de bu Meclise girdiler ve 23 Nisan 1920 de ilk Büyük Millet Meclisi toplandı. Reisliğine de, ertesi gün Mustafa Kemali seçti.

Artık vatanın dört tarafından saldıran düşmanlara karşı Büyük Millet Meclisi Hükümetinin idare ettiği kuvvetler karşı koymağa başlamıştı. Osmanlı Hükûmeti adamları ise 10

Atatürk ve İnönü İstiklâl Savaşı'nda...

Ağustos 1920 de Sevr barışını imzalıyarak memleketin parçalanışını kabul ettiler. Fakat bu idam kararını kabul etmiyen Kahraman Türk Milleti yurdu kurtarmak için bütün bir yoksulluk içinde çalışıyor ve başarılar kazanıyordu.

Türk ordusunun başarıları karşısında onu durdurmak için bin bir kurnazlık düşünen galip devletler 22 Mart 1922 de mütareke yapmak istediler.

Fakat kurtuluş savaşının başlangıcında çete harplerile zayıflatılan Birinci, İkinci İnönü ve Sakarya muharebelerinde epeyce yıpratılan düşman ordusuna karşı öldürücü bir vuruş hazırlanıyordu. Onu iyice boğabilmek için Anadoluda yetesiye içeri çekmiştik.

Sakaryadan çekilerek Eskişehir — Afyonkarahisar cephesi üzerinde duran ve yeni bir saldırışa girişmek için kuvvetini tazelemek istiyen düşmana karşı Türk ordusu daha sıkı ve daha iyi çalışarak hazırlandı.

Başkomutan Atatürk cephe komutanı da İsmet İnönü idi. 26 Ağustos 1922 sabahı baskın halinde başlıyan Türk saldırışı karşısında en geçilmez sanılan düşman siperleri bir günde aşıldı. Ertesi gün Afyonkarahisar kurtuldu. 30 Ağustos 1922 günü Dumlupınarda yapılan Meydan Muharebesinde Yunan ordusu yok edildi. Düşman Başkomutanı bile esir edildi.

Türk topraklarını düşman çizmesinden kurtarmak için Başkomutanından «Ordular ilk hedefiniz Akdenizdir, ileri!» komutasını alan kahraman Türk ordusu yıldırım gibi ilerliyerek 9 Eylülde İzmire varmıştı.

Düşmanlar aman dilediler. Mudanyada bir mütareke konuşması başladı. Bu mütarekede İsmet İnönü Türk ordusu adına konuştu ve Türk istiklâlini kabul ettirdi.

1 Kasım 1922 de saltanat kaldırıldı. Yalnız Halifelik bırakıldı. Sonradan bu da 3 Mart 1924 te kaldırılmıştır.

20 Kasım 1922 de başlıyan Lozan barışı konuşmaları 24 Temmuz 1923 te eğilmez Türk varlığının ve yüce Türk devletinin şerefini tanıyan bir anlaşma ile sona erdi.

Büyük Millet Meclisiin kuruluş tarihi olan 23 Nisan 1920 den Cumhuriyetin ilânına yani 29 Ekim 1923 e kadar geçen üç buçuk yıllık devir, Türk tarihinin destan olacak bir bölümüdür.

Musiki Bilgileri

Mehmetçik Marşı ve Sözleri

Bugün okullarımızda birçok marş ve şarkılar okunmaktadır. Bu şarkıların çoğu ünitelerle ilgilidir. Bu sebepten bunların bazıları ağız veya hareketli söylenecek şekildedir. Marşlar ise, umumiyetle daha canlı ve uygun adım yürüyüşe göre hazırlanır ve yürümeyi kolaylaştırmak için kullanılırlar. Marşların melodileri kadar sözleri de önemlidir. Bu sözlerin ekserisinde ya kahramanca bir tavır veya dağları, kırları söyleyen bir hava vardır. Marşlarda olsun, türkülerde olsun, bunların sözleri, ekseriya ağızdan, ağıza geçerken değişir. Bu sebepten bunlardan bazılarının sözleri değişik veya yalnış olarak söylenmektedir. Bunlardan biri olan ve bugün okullarda söylenen «Mehmetçik» Marşı da ufak tefek değişiklikler göstermiştir. «Çocuk Haftası» nın yazlık sayısında piyano ile çalınacak şekilde notasını verdiğimiz bu marşın sözleri üç kupleden ibarettir. Bu sözleri muharrir Rakım Çalapala yazmış N.S. Koral da bestelemişti. Şimdi ekseri okullarda dinlediğimiz bu marşın sözleri tam olarak şöyledir .

I

Tarlada rençber, sınırda asker
Tunç gibi gezer, arslan Mehmetçik
Koruyanın o, doyuranın o
Benim canım o, arslan Mehmetçik.

II

Anası vatan, babası vatan
Kalplerde yatan arslan Mehmetçik.
Yeldir aşar o, seldir taşar o,
Ölmez yaşar o, arslan Mehmetçik.

III

Korku ne bilmez, başı eğilmez,
Dünyada ölmez arslan Mehmetçik.
Bayrak vatan o, kalplerde yatan o,
Benim Atam o, arslan Mehmetçik.

Nuri Sami KORAL

İğriyi doğrudan AYIRDETMEK

DOĞRU SÖZLÜ, DOĞRU ÖZLÜ VE HAK YEMEZ İNSANLARIN ALINLARI TEMİZ KALIR; ÖLDÜKTEN SONRA BİLE HÜRMETLE ANILIRLAR...

İğriyi ve yalanı doğrudan ayırdetmek ne önemli şeydir, bilir misiniz? Yalnız önemli olsa yine iyi.. Çok da zordur.

Gerçi Tanrı, insanları, yalan söylesinler diye değil, doğru söylesinler diye yaratmış. Ama ne yazık ki, insan oğullarının çoğu yalan söyler. Bu, çok fena şeydir. Yalan söyliyeni, kmise sevmez. Sevmekten geçtim, yalan söyliyen hem de çevresindekilere sayısız fenalıklar yapar.

Akıllı kimseler, bunun dünya kuruldu kurulalı böyle olduğunu bildikleri ve yalandan, yalancılardan korunmak istedikleri için, türlü çareler tasarlamışlardır. Bu çarelerin başında mahkemeler gelir. Düşünün bir kere: İnsanların hepsi doğru söyleseydi, mahkemeye lüzum mu kalırdı?... Doğru söylenen bir dünyada, kimin hakkı, kimde kalır?... Herkes kendi hakkına kanaat edecekti. Kimse kimsenin malına göz dikip yalan söylemiyecekti, kavgasız, rahat bir dünya olacaktı o zaman... Ne iyi şey!...

Fakat ne yazık ki, bu, böyle değildir. Hergün, yeryüzünde milyonlarca yalan söyleniyor. İşte size bir misâl:

İngilterede bir baba, oğlunu tutup yargıcın karşısına çıkarmış ve demiş ki:

— Sayın yargıç, tramvay şirketinden dâvacıyım. Bu şirketin tramvayı kazaya uğradı ve içinde bulunan oğlumun kolu sakatlandı. Oğlum, kolunu kıpırdatamaz oldu...

Yargıç, bu sözleri dinledikten sonra çocuğa dönüp:

— Vah vah!... demiş. Pek acıdım... Oynat bakayım kolunu, nekadar kımıldatabiliyorsun?

Çocuk, ahlaya, oflaya, bin bir zorlukla kolunu birazcık kaldırarak yargıça, sakat kaldığını anlatmak isteyince yargıç devam etmiş:

— Çok üzüldüm!... Çok berbat!... Peki evlâdım, kazadan önce kolunu nereye kadar kaldırabiliyordun bakayım?...

Çocuk, boş bulunup, ahlamadan, oflamadan kolunu havaya kaldırmaz mı? Tevekkelli «Yalancının mumu yatsıya kadar yanar!» dememişler. Babanın da, oğulun da yalan söyledikleri meydana çıkmış, yargıç, ikisini de kovmuş.

Ama her yerde böyle akıllı yargıç bulunur mu? Onun için insanlar, birbirlerinin haklarını korumak için kanunlar, yapmışlar, polis teşkilâtları kurmuşlardır. Bu kanunlar ve polis nizamları, her ülkeye göre de değişiktir. Meselâ İngilizlerde bir suçlu, suçu ispat olununcaya kadar sanık bile sayılmaz. Onun için savcıyla sanık mahkeme önünde basbayağı ağız dalaşına tutuşurlar ve sanık, yargıçları, suçsuzluğuna inandırabilirse yakayı kurtarır. Başka ülkelerde ve bizde de suç ispat oluncaya kadar suçlu, sanıktır. Mahkeme önüne çıkıp hesap verinceye kadar onun suçunu ispata yarayacak bütün deliller ve vesikalar bir araya toplanır. Buna «Hazırlık tahkikati» derler. Sanık mahkeme huzuruna çıkınca deliller ve vesikalar ortaya dökülür, teker teker incelenir. Nihayet sanık da kendisini müdafaa eder. Neticede yargıçlar karar verirler.

Eskiden, birçok memleketlerin mahkemelerinde birkaç değil, sadece bir yargıç bulunurdu. Bizde de öyleydi. Bizdeki yargıçlara Kadı derlerdi. Kadı, din kanunlarına uyarak hüküm verirdi. Kanunlar da hayli sertti. Yalancının dilini, hırsızın elini, adam öldürenin kafasını keserlerdi.

Halbuki şimdi bir adamın suçlu olduğunu meydana çıkarmak için «Kriminoloji» denilen koskoca bir bilgi meydana çıkmış bulunuyor. Eskiden, biri hırsızlık yaptı mı, kimse görmediyse, hırsızı bulmak çok zor olurdu. Şimdi hırsızlığın yapıldığı yerdeki eşya üzerinde parmak izleri aranıyor. Neye aranıyor?... demeyin. Çünfen ispat etti ki dünyada her bakımdan birbirine benziyen insanlar bulunabilir ama, parmak izleri birbirine benziyen iki insan bulmaya imkân yoktur. Yalnız bu değil. Suçluyu yakalamak için çeşit çeşit ça-

— Kazadan önce kolunu nereye kadar kaldırabiliyordun evlâdım?..

BU HAFTAKİ ÜNİTENİZ

Gelecek haftadan itibaren, derslerinizi kolaylıkla hazırlamanız için size önderlik edecek ve yardımcı olacak yepyeni bir konuya başlıyoruz. Öğretmen SABRİ TÜMKOR tarafından haftalık ders ünitelerinize göre hazırlanan bu sayfalardan büyük fayda sağlıyacağınızı şimdiden müjdeleriz.

GELECEK SAYIMIZI MERAKLA BEKLEYİNİZ

reler bulunduktan başka, son zamanlarda bir insanın yalan mı, doğru mu söylediğini meydana çıkaran makineler bile bulundu.

Demek bundan sonra yalancının mumu, yatsıya kadar da yanamıyacak.

Ama, gönül ister ki, ne bu makineler, ne bir sürü ilâçlar, ne parmak izi usulleri icadedilsin... Hiç biri olmasın ve mahkemeler bomboş kalsın.

Bunun için de, insanlar doğru söylesinler, kimse kimsenin hakkını yemesin. Herkes kendi zararına bile olsa, iğri yola sapmasın.

Eski Elenlerin Atina şehrinde her yıl seçim yapılır ve bu seçimde kazanan devlet adamı, hükümetin başına geçip işleri idare eder, kazanamıyan da, ortalığı karıştırmasın diye memleketten dışarı sürülürdü. Bir seçim gününde Aristides ile Temistokles'ten biri seçilecekti. Bu sırada seçmenlerden biri, tanımadığı Aristides'e yanaştı ve:

— Hemşeri!... dedi. Şu tuğlanın üzerine Aristides adını yaz. Ben okuma yazma bilmiyorum ve Aristides'in memleketten kovulmasını istiyorum...

Aristides, kendini belli etmeden köylüye sordu:

— Aristides'in memleketten kovulmasını neye istiyorsun?... Ona ne düşmanlığın var?

Köylü dedi ki:

— Hiç bir düşmanlığım yok... Çok nam salmış. Adı, kulaklarımı doldurdu da onun için hoşuma gitmiyor.

Bunun üzerine Aristides ne yapsa beğenirsiniz? Akla gelir ki, köylüyü, kendisinin fena adam olmadığına inandırmaya uğraştı. Hayır. Hiçbir şey demeden, tuğlaya kendi adını yazıp köylüye verdi.

Aristides, bu yüzden memleketinden kovuldu ama bakın, onun hikâyesini hâlâ anlatıyor ve onu doğruluğunun, hak yemezliğinin misâli diye gösteriyoruz. Doğru sözlü, doğru özlü ve hak yemez insanların alınları temiz kalır ve öldükten sonra bile saygıyla anılırlar.

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

En Büyük Düşmanımız: Yalancılık

Bugün size en büyük düşmanlarımızdan biri olan yalancılıktan bahsedeceğim çocuklar. Hayatta bütün fenalıkların başlangıcının yalancılık olduğunu söylersem beni herhalde çok iyi dinlersiniz.

Her insan hayatında yalan söylemiştir. Ama bunu adet haline getirenler her türlü fenalığı yapabilecek insanlardır. Meselâ, kazayla kırdığınız bir eşyanın sizin tarafınızdan kırılmadığını annenize söylediğiniz zaman yalan söylemiş olursunuz. İşte yalanın en zararlı tarafı, kendi yararınıza söylenmiş olmasındadır. Sinemaya verdiğiniz harçlığınızı düşürdüğünüzü söylerseniz, aileniz size yeniden hakkınız olmayan bir parayı verecektir. Onların sizin parasız kalmamanız için para vereceğini bilerek yalan söylemeniz herhalde doğru birşey olmasa gerektir. Bu çeşit yalan alışkanlık haline geldiği zaman dolandırıcılık gibi büyük suçlara yol açar. Dolayısıyla böyle bir yalancıya kimsenin güveni kalmaz.

Hergün bir tepeden, kuzuları kurtlar kapıyor diye köyden yardım çağıran çobanın birgün yardıma ihtiyacı olduğu zaman kimsenin kendisine inanmaması yüzünden kurtlar tarafından parçalandığını hepiniz bilirsiniz. Başkalarının güvenini kazanmak işte bu sebeple lâzımdır.

Bazan yalan söylediğimiz zaman kendimizi, «Canım bu küçük ve zararsız bir yalandı.» diye kandırmak istediğimiz olur. Ama bu yanlış birşeydir. Çünkü yalanlar küçük büyük ve zararlı zararsız diye ayrılmazlar. Her türlü yalan, başkasını kandırmak maksadıyla söylendiği için zararlıdır. Bu yalan karşımızdaki için olmasa bile, kendimiz için son derece utanç vericidir ve yalancılığa biraz daha alıştırdığı için de zararlıdır.

Daima doğruyu söylemek, bir insanın kendine güvenmesi demektir. Yalancılar hiçbir zaman kendilerine güvenemezler. Onlar hakikatleri değiştirerek bir menfaat elde etmek isterler. Çünkü ulaşmağı arzuladıkları kuvveti kendilerinde bulamazlar. Bu güvensizlik içlerinde yer eder ve yalan söylemek için, hatta öz benliklerini bile aldatmak için yalan söylerler. Böyle bir insandan, memleketine, milletine ailesine hiçbir hizmet beklenemez.

ÖZAY SUNAR

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Tefrika No : 8

— Sen alay mı ediyorsun Murat! Sen beni aptal yerine mi koyuyorsun? Asıl aptal sensin. Bir suç işledin, bari ceketinin cebinde bırakma, ortadan kaldır. Başkası olsa seni çoktan polise teslim ederdi. Ben suçunu affediyorum, seni ayak attığın bu kötü yoldan çevirip namuslu insanlar arasında barındırmağa çalışıyorum. Sen hâlâ birşeyden haberin yok gibi davranıyorsun. Haydi bakayım, git. Elim ayağım titremeğe başladı.

Murat merdivenleri inerken hâlâ olup bitenleri, bu azarlamanın sebeplerini anlamağa çalışıyordu.

Odasına girerken ahçının sinsi sinsi kendisine bakıp sırıttığını gördü. Yine birşey anlamadı.

— 8 —

Aradan bir saat geçmişti. Kerim Bey kütüphanesinde geziniyor, sinirli sinirli sigara içiyordu.

Nebahat hanım kapıyı vurdu. Sonra cevap beklemeden içeriye girerek elindekileri yazı masasının üzerine bıraktı.

— Onlar ne Nebahat?

— Hizmetçi getirdi? Murada aldığınız saatle cüzdanınız, bir de benim hediye ettiğim lâcivert elbiseler.

— Bunları başımıza mı kakıyor?

— Hayır Kerim Bey. Ben bu çocuğun hırsızlığından şüpheliyim.

— Neden şüphe ediyorsun? Bal gibi hırsız işte.

— Orasından emin değilim. Hizmetçiye vermiş bunları. Rica etmiş «Ablama götürüver.» demiş. Kız yukarıya çıkarken öyle bir ağlama tutturmuş ki. Kız da şaşırmış. Hem ağlıyor, hem kollarını kaldırıyor «üstümü iyice ara, arkamdan birşey aldı gitti demesinler» diyormuş.

Kadın epeyce müteessirdi.

Kerim Bey yan gözle saate, elbiseye ve elbisenin üstünde duran cüzdana baktı. Bir sigara daha yaktı.

Sonra birden kalktı. Muradı bulacak, sorguya çekecekti. Herhalde çocuk pişman olmuştu.

— Alay mı ediyorsun Murad?...

Merdivenleri inerken karısı arkasından geliyordu.

Muradın odası kapalıydı. Kerim Bey kapıyı açtı, elektriği yaktı. Ona verilen her şey yerli yerinde duruyordu. Gündüz giydiği elbiseler bile. Masanın üzerinde çalıştığı okuma kitabı, yazı defteri, kendisine hediye edilen dolma kalem, hep orada.

Kerim Bey birşey düşünmeğe vakit bulamadı. Mutfak tarafından hizmetçinin hırçın sesi duyuluyordu:

— Sen bu yaştan sonra elin kimsesiz, biçâre çocuğuna iftira etmeğe utanmadın mı? Kimi kimsesi olmayan biçâre oğlana leke sürmeye vicdanın nasıl razı oldu? Kepçeyle kafasına vurdukların yetişmedi de bir de hırsız mı çıkarttın?

Kerim Bey karısına baktı. Kadın duvara yaslanmış, ellerini yüzüne örtmüştü. Her tarafı titriyor:

— Aman Yarabbi, aman Yarabbi, diyordu.

Hizmetçi mutfaktan çıkınca onları gördü. Donup kaldı. Kerim Bey dudakları titreyerek:

— Murat nerede? dedi.

— Gitmiş efendim.

— Nereye gitmiş ?

— Bilmiyorum efendim. Aşağıya indiğim zaman göremedim. Her tarafı aradım, yoktu.

— Kızım bu işi demek Dursun ağa yaptı.

— Oyle oldu efendim.

— Peki Muradın ona . ne fenalığı dokundu ki?

— Sizin evlât gibi muamele etmenizi çekemiyordu efendim.

— Şimdi ne diyor?

— Kara kara düşünüyor.

Kerim Bey sokağa fırladı. Rastladığı bekçilere, polislere sordu. Fakat koskoca şehirde Muradı bulmak mümkün müydü?

Eve yeis içinde döndü. Gözleri yaşardı. Kasada Muradın birikmiş olan bin lira kadar bir parası vardı. O saat, o elbiseler, sonra oradaki eşya adam-

cağıza hep dokunuyordu.

Nebahat hanım hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

.....

Öksüz Murada gelince o, yapıdan kalan yirmi otuz lira cebinde, gözleri yaş içinde sokağa çıkmış, önce ağlıya ağlıya gidebildiği kadar gitmişti.

Mevsim yaz başlangıcı, vakit gece yarısı ve sokaklar ıssızdı. Onu gece işinden dönen bir işçi sanan bekçiler birşey sormadılar. Gitti, gitti, alabildiğine gitti. Hiç bilmediği caddeleri, ara sokakları geçti.

Gözlerinin önüne kayalıklar, dalgalar, balıkçının kulübesi geliyordu. Orada kimseler yoktu. Orada denizden, kumlardan, balıklardan, sefalet ve yalnızlıktan başka birşey yoktu. Ama sonsuz bir rahatlık, emniyet vardı. Orada kimse insana hırsız demezdi.

İnsanlar ne kadar fena! Ne kadar kırıcı şeyler.

Ortalık ağarmağa başladı, sonra güneş doğdu.

Murat bir parkın sıralarına oturdu. Olup bitenleri yeni yeni düşünmeğe başlıyordu.

Kerim Beyin cüzdanı onun cebine nereden girmişti?

Adamın hırsızlığın ne kötü şey olduğunu anlatmak için söylediği sözler bir bir kafasının içinde canlanıyor, rengi kızarıyor, o zaman bu sözlerden nasıl olup da alınmadığına şaşıyordu.

Artık o küçük oda, o elbiseler, kendisine tatlılıkla muamele eden o insanlar yoktu. O küçük kız yanına gelerek ona: «Murat ağabey» diye seslenmiyecekti. Abla dediği o güzel kadın gülümsiyerek ona çamaşır vermiyecekti.

Herşey, herşey, saatine, elbiselerine, birikmiş parasına kadar orada kalmıştı.

Arkasındaki elbise yırtıksızdı. Ayakkabıların altı delik ama yüzleri daha sağlamdı.

Aylardan beri ilk defa sabah kahvaltısını parkta yedi. İki simit aldı. Canı istemeden ağzında geveliyordu. Nereye gidecek, nasıl yaşıyacak, geceleri nerede barınacak?

Parasını hesapladı. On, onbeş gün bir iş tutmadan yaşayabilirdi. Ama sonra?

Muhakkak bir iş bulması lâzımdı.

Oğleye kadar parkta oturup düşündü. Karar veremedi.

İhtiyar çiftlik kâhyasının kendisine verdiği öğütler kafasının içinde canlandı. «Baban olsa kimseye güvenme, namusunla çalış, doğruluktan ayrılma, üç beş kuruşu bir tarafa saklamağa bak» derdi.

Kerim Beyin apartımanında dünyayı, büyük şehri çok iyi tanımıştı. Artık iki lâkırdıyı bir araya getiremiyen görgüsüz, alık saf bir genç değildi.

Terbiyeli konuşmasını, oturup kalkmasını biliyordu.

Öğleden sonra tekrar şehrin ortasına doğru indi. Büyük dükkânlara, atölyelere uğradı. İş aradı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Lekeleri su ile çıkan

PARKER SUPER Quink

YIKANIR MAVİ MÜREKKEBİ

SOLVEX İHTİVA EDER

Bu sihirli madde sayesinde tortu bırakmaz, dolma kaleminizin ömrünü uzatır.

6 Cazip renkte mevcut

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

Kendine Güvenmek
(Azmeden muvaffak olur)

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Bugün de not defterimden Roma Olimpiyatları'na ait bazı hatıraları nakledeceğim.

Önce size iki sporcudan bahsetmek istiyorum. Bunlardan biri Japon, diğeri Avustralyalı idi. Japon olanın adı Yamanaka'ydı, diğerinin ise Jon Konrads diye çağırıyorlardı. İkisi de yüzücüydü bunların Yarışmalar başlamadan önce ikisiyle de konuşmuştum. Birbirinin rakibi idiler. Gazetecilerin bazısı Yamanaka'nın bazısı ise Kondrads'ın kazanacağını tahmin ediyorlardı.

Yamanaka soruma cevaben «Yarışı ben kazanacağım ve Olimpiyat şampiyonu olacağım» dedi. Kendinden öyle emindi ki...

Konrads ise şirin şirin güldü: «Kimin kazanacağı belli olmaz,» şeklinde konuştu, yarış bu... Hepimiz birbirimizi geçmek için çalışacağız. Kim daha üstün başarı gösterirse, o kazanır. Ve onun kazanması da lâzımdır.»

Yamanaka aşırı güvenin ve şımarıklığın cezasını çekerek birincilik hattâ ikincilik, hattâ hatta üçüncülük şöyle dursun ancak dördüncü olabiliyordu 1500 metre yüzme yarışında... Konrads ise gerçek spormen, mütevazı, efendi, alçakgönüllü olmanın mükâfatını ayni yarışta Olimpiyat şampiyonu olmakla görüyordu.

Bu, bir dersti. Sporda olsun, hayatın diğer alanlarında olsun, kendine güvenmek lâzımdır. Fakat bu güven, Japon yüzücüsününki gibi, aşırı derecede olur, kendini beğenmişliğe kadar varırsa, işte sonu böyle kötü biter. Konrads adlı Avustralyalı yüzücü genç, sadece şampiyon olmakla kalmamış ayni zamanda iyi kalpli, sporcu ruhlu olmakla takdir toplamıştı.

AZMEDEN MUVAFFAK OLUR

İnsan azmedince, hayatta başarıya ulaşır. Bunun canlı misallerinden birini gene Roma Olimpiyatlarında gördüm. Amerikan atletizm takımının elemanlarında zenci sporcular çoktu. Bunlardan biri de, Otis Davis adlı delikanlıydı. Otis Davis 400 metreyi 44 saniye 9/10 salisede koşarak dünya rekoru kırmış ve şampiyonluğu kazanmıştır.

Bu çapta büyük başarı elde eden bir başka şahıs mağrur, kendini beğenmiş olabilirdi. Hele rekor kırdıktan sonra etrafını alan gazetecilerle konuşurken, bazı şımarık hareketlerde bulunabilirdi. Otis Davis'te ise bunlardan eser bile yoktu. Sanki hiçbir şey yapmamış yahut sadece vaizfesini yapmış gibiydi.

Otis Davis bu büyük başarıya azmettiği için ulaşmıştı. O küçük yaşta babasını da, annesini de kaybetmiş, hem öksüz, hem yetim kalmıştı. Hayatta kimsesi yoktu. Yalnızlığını unutmak için kendini okumağa ve spora verdi. Bir yandan üniversitede derslerini gayet iyi çalışırken, öte yandan boş vakitlerini de iyi bir sporcu olmak için kullanıyordu. İşte gerçekten her mânâsıyla örnek bir sporcu olmuştu. Sigara, içki içmiyordu. Hayatında kötü tek nokta yoktu.

Davis'in en fazla sevindiği cihet, Universiteyi bitirip de fizik hocası olduğu bu sene ayni zamanda Olimpiyat şampiyonu ve dünya rekordmeni unvanına da erişmesiydi.

Davis'e bir Türk rozeti hediye ettim. Çok memnun oldu: «Türkiye hakkında bazı yazılar okudum. Türkleri daha yakından tanımak isterim» dedi.

İÇİLEBİLİR Mİ?

80 bin litre süt...

720 bin şişe gazoz, koka - kola...

İçilebilir mi dersiniz?

İçilebilir değil, içildi... Hem de ölye peşpeşe içildi ki... Garsonar hesabını tutmakta şaşırdılar.

Bu kadar süt, portakal suyu gazoz ve koka-kola Roma Olimpiyatları'na katılan sporcular tarafından içilmiş bulunuyor.

Bugünlük defterden sütuna naklettiğim notlar bu kadar... Gelecek hafta buluşmak üzere şimdilik hoşça kalın...

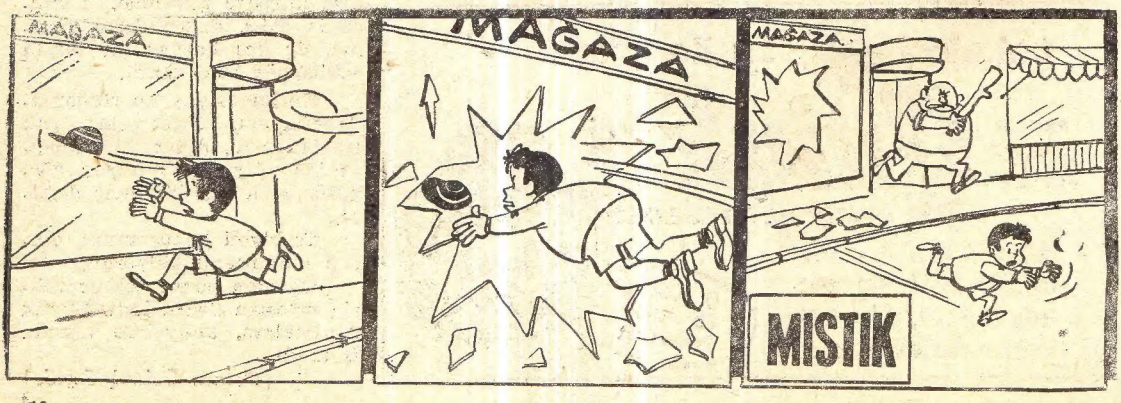

YILDIRIM KAPTAN

★MİNYATÜR KIZIN ESRARI

YILDIRIM'IN UÇAĞI SAĞ SALİM DÜNYAYA VARMIŞTI....

43

DERHAL DOKTOR HUER'İ ÇAĞIRIP MESELEYİ ANLATMAK İCAP EDİYORDU...

İŞTE ELİZA AN HAVA GEMİSİNDEN KURTULAN YEGÂNE CANLI MAHLÛK BU.. ONU AYILTABİLİR MİSİNİZ ?.

KESİN BİRŞEY SÖYLİYEMEM AMA ELİMDEN GELENİ YAPACAĞIM...

HASTANEDE.. MİNYATÜR KIZIN ODASINDA...

DR. HUER, ACABA UÇAK GÖZLE GÖRÜLMEYECEK KADAR KÜÇÜK BİR BOMBA İLE DÜŞÜRÜLMESİN...

BİLMİYORUM.. AMA BUNDAN BİR MÜDDET ÖNCE KROK ADINDA BİR BİLGİN BÖYLE MİNYATÜR BOMBALAR ÜZERİNDE ÇALIŞIRKEN KAYBOLDU ?..

43/1

O SIRADA MİNYATÜR EŞYA KİRALI LOT LOGANIN YAZIHANESİNDE..
EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNDEN ÇAĞIRILDIM DR. KROK.. O KÜÇÜK BOMBALARDAN BİR TANE VERSENE!..
GEORGE TUSKA C-3
NASIL İSTİYORSUN..ÇOK MU KUVVETLİ OLSUN YOKSA ORTA KUVVETTE Mİ?
ORTA KUVVETTE BİR-ŞEY OLSUN!
HAYRET, VERDİĞİN BOMBA FETİŞ OLARAK SAKLADIĞIM BİLYAYA BENZİYOR...
HAVAYA ATTIĞIM HANGİSİ?. BOMBA MI? YOKSA BİLYA MI?.
GÜZEL, EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNDE FESTİVAL OLACAK DESENE..
GEO. TU. 5-
MERHABA YILDIRIM, HOŞ GELDİN!
ELİZA AN UÇAĞIN DAN KURTARDIĞIM MİNYATÜR KIZI HASTANEYE YATIRINCA BURAYA KOŞTUM...
YILDIRIM, SANA MİNYATÜR TÜCCARLARINDAN VİLSON İLE GORDON JONES'İ TANIŞTIRAYIM.. ŞİMDİ LOT LOGAN GELECEK.. ONU BEKLİYORUZ..
43/2
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate

BENDENİZ LOT LOGAN.. BİR EMRİNİZ Mİ VAR ?
GEORGE TOŞKA 5-5
LOGAN, MESLEK TAŞIN VİLSON BAZI GARİP KAZALARDAN BAHSETTİ BİZE...
ONUNLA BÖYLE KONUŞMAYIN ALBAYIM.. AÇIKÇA SORUN, DEPOLARIMIZDAKİ İNFİLAKLAR NEDEN OLUYOR. BENİM UÇAĞIM ELİZA AN'I KİM BERHAVA ETTİ.?
GEORGE TOŞKA 5-6
YETER!. BÜTÜN BUNLARI YAPAN SENSİN.. ELİMDE İSPAT EDECEK VESİKALAR VAR...
© 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate
ALBAYIM, BU ADAMLA DAHA FAZLA KONUŞAMIYACAĞIM... MÜSAADENİZLE BEN GİDİYORUM...
DUR VİLSON, BU İŞİ SONUÇLANDIRMADAN, GİDEMEZSİN!..
ÇEKİL YOLUMDAN KATİL !..
GELECEK SAYIDA
MİNYATÜR BOMBA CİNAYETİ
43/3

ALİŞ ile MAVİŞ
GEVEZE PAPAĞAN
ÇİZEN
SALKAN
MAVİŞ MEŞGULKEN BEN DE BİRAZ REÇEL YİYEYİM
REÇEL
OOO... RAF ÇOK YÜKSEK...NE YAPMALI ?
BU İŞ TE TAMAM
OH NE TATLI NE HOŞ NE GÜZEL
FAKAT..
AY NE OLUYOR ? DÜŞÜYORUM
OH NE GÜZEL OH NE TATLI OH NE HOŞ

ŞİMŞEK POLİS
GORİLE KARŞI
BİRDEN DROWDEN GARİP ŞEYLER HİSSEDER..
BEDENİM.. KAFAM DÖNÜYOR!
DERKEN..
CIRT!
RIRP!
ELLERİM!
YILDIRIM DEHŞETLE BAKAKALIR..
İMKANSIZ!. DROWDEN BİR...
GRODD! KÖTÜ GORİL! İZİNİ BULAMADIĞIMIZ BOŞUNA DEĞİLMİŞ!
SIRRIMI YOK EDEMİYECEKSİN ŞİMŞEK POLİS!
HAREKET ETMEĞE BAŞLADIM..
KUVVETİM... YOK OLDU!

İNSANKEN KUVVETİ KULLANABİLİRDİM..
GORİL ZEKÂMLA HİÇBİRŞEY YAPAMAM!.
MAKİNEMİ ELE GEÇİRİP BENİ TEKRAR İNSAN YAPMASINI TEMİN ETMELİYİM..
ŞİMŞEK POLİS KUVVETLİ DÜŞMANINA KARŞI KOYAMAZ...
HALÂ GORİL KUVVETİMİ MUHAFAZA EDİYORUM.
FABRİKADAKİ ÖZEL ODAYA KOŞAR..
DEĞİŞMEM BİR İKİ SANİYE BİLE SÜRMEZ!
BU GARİP MAKİNE DE NE?
ŞİMŞEK POLİS ESKİSİNDEN DAHA KORKUNÇ SÜRATLE HAREKET ETTİĞİNDEN ARKASINDA BIRAKTIĞI HAVA SÜRTÜNEREK YANAR..
DÜĞMEYE YETİŞTİ.. DAHA HIZLI GİTMELİYİM!.

ŞİMŞEK POLİS SON HIZLA DÜŞMANINA ATILIR..
VUR! BÜTÜN KUVVETİNLE VUR!
20
DERKEN..
HALÂ DURUYOR.. NE YAPMALI?
SENİN GORİL ŞEKLİNDE HAKKINDAN GELECEĞİM ŞİMŞEK!
ONDAN SONRA DROWDEN OLARAK DÜNYAYA HÜKMEDECEĞİM!
O HALDE DÜNYANIN KADERİ BENİM ELLERİMDE.... ELLERİM Mİ? AKLIMA BİRŞEY GELDİ!
YILDIRIM PLÂNINI TATBİK EDER..
SENİN MAKİNENİ BEN KULLANACAĞIM!..
ŞİMŞEK, MAKİNEYE ELLERİNİ O KADAR SÜRATLİ SÜRTERKİ MAKİNE ERİMEĞE BAŞLAR..
MAKİNEME NE YAPIYOR?!
43/7

GORİL ŞİMŞEK POLİSİ DURDURMAK İSTEYİNCE...
TAMAM! ŞİMDİ USLU DURURSUN!
UH.. KELEPÇE!
21
KLİK!
GORİL BOŞYERE PENÇELERİNİ KURTARMAĞA ÇALIŞIR..
MAĞLÛP OLDUN GRODD! KELEPÇELER SENİN MADENDEN YAPILDI!. KIRAMIYACAĞIN KADAR SAĞLAM!.
ŞİMŞEK POLİS GORİLİ MEMLEKETİNE GÖTÜRÜR..
GORİLLER MEMLEKETİNE DÖNÜYORSUN GRODD!
BİR HAFTA SONRA LOKANTADA..
TAMAM.. ŞİMŞEK POLİS YILIN ADAMI SEÇİLDİ. PEKİ AMA DROWDEN'İN OLMAYACAĞINI NEREDEN BİLİYORDUN?
ŞİMŞEK POLİS
YILIN ADAMI
ŞİMŞEK POLİS EN SON DAKİKADA BİLE BİR HAL ÇARESİ BULUR..
HAKLISIN..
ŞİMŞEK POLİSİN İKİ MACERASI BURADA SONA ERDİ...
43/R
BİTTİ

İki küp...

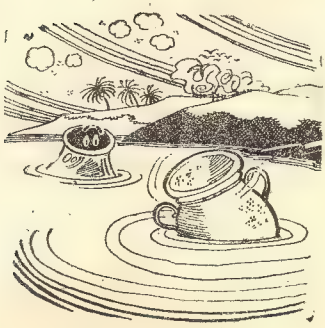

Nehir taşmış ovayı kaplamıştı. Sular tekrar çekildiğinde beraberlerinde biri topraktan diğeri bakırdan yapılmış iki küpü de sürüklediler.

Bakır küp: «E, arkadaş kaderimiz birleşti. Gelde beraber güzel güzel geçinelim,» dedi toprak küpe.

Toprak küp, korku içinde: «Hayır, hayır istemem,» diye bağırdı. «Benden uzak dur. Ne yaparsan yap, bana zarardan başka birşey yapamazsın. Bir çarparsan dalıp nehrin dibine gitmem işten bile olmaz.»

EŞİT ŞARTLAR, EŞİT HAKLAR YARATIR.

Cömert aslan

Aslanın biri bir boğa öldürmüş ve çıkıp üstüne oturmuştu. O sırada oradan geçmekte olan bir hırsız bunu gördü ve derhal bir pay istedi. Aslan, «Sen daima sana ait olmayan şeylerden pay almağa heveslisin,» diye cevap verdi, «Yoluna git. Sana verecek bir şeyim yok.»

Aslanı kandıramıyacağını anlayan hırsız oradan ayrılıp yoluna devam etti. Hemen onun arkasından bir seyyah çıkageldi. Aslanı görünce hürmetle bir kenara sığındı. Cömert aslan, muhteşem bir tavırla seyyaha yaklaşmasını işaret etti. Boğayı eşit iki parçaya ayırıp seyyaha verdi.

TEVAZU SEVGİ KAZANDIRIR.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 43 CİLT: 1960-10
26 EKİM 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY
Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ
Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14
Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi
Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın sathı sekiz liradır.
Bu mecmua Basın Ahlâk Yasası'na uymayı taahhüt etmiştir.

Köpek ve Koyun

Köpek kendisine borcu olduğunu iddia ederek koyunu mahkemeye vermişti. Çaylak ve kurt hakimlik, Tilki ile akbaba da şahitlik ediyorlardı. İşin fazla derinine gitmeden köpek haklı bulundu, zavallı koyun haksız bulunarak, dâvanın bütün masrafarını onun bedeninden çıkardılar.

ADİL BİR ADALET TARAF TUTMAZ.

Köpek tarafından ısırılan adam

Bir köpek tarafından ısırlan bir adama ihtiyar bir kadın, bir parça ekmek içi almasını, bunu yaraya sürdükten sonra yemesi için köpeğe atmasını tavsiye etti. Adam söyleneni yaptı. O sırada oradan geçen Ezop:

— «Bunu gizlice yaptığına çok memnun oldum,» diye cevap verdi. «Eğer şehrin diğer köpekleri yaptığını görselerdi, bir tanemiz bile sağ kalmazdı.»

İNSAN HAREKETLERİNDE MANTIKLI OLMALI.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 32 —

— «Hayır, hayır... sinir falan değil bu... Kuvvetim azalıyor, gözlerim eskisi kadar iyi ve rahat göremiyor... Sonra... sonra... nasıl söyliyim bilmem ki, unutuyorum söylemek istediklerimi... Fezaya bir delinin hâkim olması ihtimali mi beni bu hale soktu yoksa? Ah, beynim! Kurtlar beynime hücum ediyor Herr Ludvig... Beni kurtarın! Yalvarırım size kurtarın beni...»

Profesör Ludvig zeki bakışlarını lâboratuvarın en hücra köşelerinde bir kere daha dolaştırdıktan sonra soldaki şalteri göstererek:

— «Şunu aşağı indirin bakalım!» dedi.

Burson şaltere doğru ilerlediği sırada Hultemah'ın mâdenî sesi yeniden lâboratuvarı doldurdu:

— «Boş yere kurtulmağa çalışma Ludvig... Ne o şalter ne de başka birşey ölümüne mani olamaz...»

Ludvig tekrarladı:

— «Haydi bay Burson lütfen dediğimi yapın siz... Yalnız yakınındaki göze fazla sokulmamağa dikkat edin...»

Hultemah'ın kahkahası duyuldu:

— «Hah! Hah! Hah!... Haay! Ölüm yolcuları bana karşı gelmeğe çalışıyorlar... Size daha başka bir oyun oynamak isterdim ama, artık beklemeğe tahammülüm kalmadı... Yeryüzünün bütün mahlûkatını yok edeceğim!... İnsanların teker teker ölmelerini buradan seyrederken duyacağım zevkin hâddi hesabı olmıyacak!...»

Ludvig tükürür gibi:

— «Alçak sadist!» diye bağırdı.

Hultemah cevap verdi:

— «Belki alçağım, belki sadistim... Ama bir başkasına boyun iğmiyecek kadar da sil bir insan olduğumu itiraf et Ludvig...»

— «Asil mi? Budala!... İnsanları sevmeyen, insanların ölümünde zevk alan bir delinin asaletle ne ilgisi var? Sen veryüzünün en aşağılık mahlûkusun Hultemah!... Başkalarına boyun iğmemekten bahseden sen, Hitler gibi aşağılık bir canavarın âdi bir uşağından başka birşey değildin!...»

— «Yanılıyorsun sayın meslekdaşım!... Ben Hitler'e kendi emelime nail olabilmek için boyun iğmiş göründüm. Aslında onu her yönden istismar ettim. Şayet yaşasaydı, bugün o da senin akıbetine uğrayacaktı, benim elimde...»

Profesör Ludvig'in ilk heyecanı geçmişe benziyordu. Böyle konuşmak ve muhavereyi uzatmak elbette bir netice elde etmek istiyordu. Hultemahın psikoloisinji çok iyi biliyordu. Bu garip adam, kendisine hakaret edilmesine asla tahammül edemezdi. İşi bu taraftan tutturmağa çalışıyordu Ludvig.

Mac Cakson sendeleyerek olduğu yere yığılınca, Burson şalterden vazgeçerek arkadaşının üzerine iğildi. Acaba ölmüş müydü? Kalbini yokladı. Hayır, Allaha şükür henüz sağ idi... Fakat kalb bu şekilde atarsa, iki üç dakikadan fazla yaşayamazdı.

Durumun nezaketini farkeden Profesör Ludvig, duvar-

— Elinizi çabuk tutsanıza biraz...

ları kaplayan gözlere bakarak güldü:

— «Hultemah!...»

— «Söyle Ludvig!... Benden özür dileyeceksin değil mi?... İzzetinefsimle oynadığın için seni affetmemi söyliyecek ve huzurumda dize geleceksin değil mi?»

— «Hayır Hultemah... Ben ve benim gibi insanlığın saadeti uğruna herşeyini feda etmiş olan gerçekten asil ilim adamları ancak Tanrı'nın huzurunda dize gelirler...»

— «O halde ne istiyorsun?»

— «Sana acıyorum Hultemah!...»

— «Edebiyat yapmakla nekazanacağını umuyorsun?»

— «Hiç!... Zaten herşey hiçlikten ibaret değil mi?»

— «Hayır!... Ben hiçliğin sırrını buldum ve onu yendim artık... Bundan böyle yaratacağım insanların Tanrı'sı da Azrail'i de ben olacağım... Plâstik insanlarım sadece benim emrimi dinliyecekler... Onlar ölümsüz bir dünyanın ölümsüz kişileri olacaklar... İnsanoğlu'nun en büyük idealini, ölümsüzlüğü ben keşfettim...»

— «Ne yazık ki hevesin kursağında kalacak Hultemah.»

— «Gülünecek şeyler söyler söylüyorsun Ludvig!...»

— «Göreceksin...»

— «Dilini naltında birşey var senin...»

— «Hani düşünceleri okuyan bir makinen vardı? Okusana bakalım bunu da...»

— «İstesem bu dediğini çok kolay başarırım... Söyle, niçin hevesim kursağımda kalacak?»

— «Çünkü öldüğünü zannettiğin bir adam, senin peşinde... Sen başaracaksın ama, saltanatını o sürecek...»

— «Kimden bahsediyorsun Ludvig?»

— «Bunu ifşa etmiyeceğim...»

— «Ama öleceksin!»

— «Ne çıkar, zaten ihtiyar değil miyim? İnsanlara elimden geldiği kadar yardım etmeğe, onları özledikleri saadetlere kavuşturmağa çalıştım. Acı ve tatlı günlerim oldu... Şimdi ölürken tatlı günlerin hayali ile avunacağım... Habuki senin hiç tatlı hatıran olmıyacak... Zira, o herşeyi hallettiğini sandığın anda karşına dikiliverecek...»

Hultemah bir hayvan gibi böğürdü:

— «Kimden bahsediyorsun bunak?»

— «Pazarlık mı? Delirmişsin sen!... Ölümün eşiğinde Azrail'inle pazarlık eden bir delisin sen!...»

— «Olabilir... Fakat ben yine de pazarlık etmek istiyorum...»

— «Buna karşılık düşmanımın ismini bana vereceksin öyle mi?»

— «Evet...»

— «Peki, ne istiyorsun?»

— «Beynelmilel Sulh Teşkilâtı'nın burada bulunan üyelerini şimdilik öldürmekten vazgeç!»

— «Asla!... Onların can çekişmelerini buradan büyük bir zevkle seyredeceğim... Bir başka seyyareden, bir başka dünyadan bunları görmek kadar haz verici birşey tasavvur edilemez...»

Profesör Ludvig'in ümidi tekrar kırılmağa başlamıştı. Bu deliyle başa çıkmak kolay değildi. İşte, nitekim zavallı Mac yerde can çekişiyordu. En taze beyin hücreleri ondaydı. Demek oluyor ki, korkunç gözlerden çıkan ışınlar körpe hücrelere daha çabuk tesir edebiliyorlardı. Yeniden şalteri hatırladı. Nedense aklı oraya takılmıştı. Gözüyle, ayağa kalkmış olan Burson'a orayı işaret etti. Zeki adam belli belirsiz başını sallayarak yürüdü.

(Devamı Gelecek Sayıda)

ŞEREF KÖŞESİ

İLKOKULU 'PEKİYİ' DERECE İLE BİTİRENLER

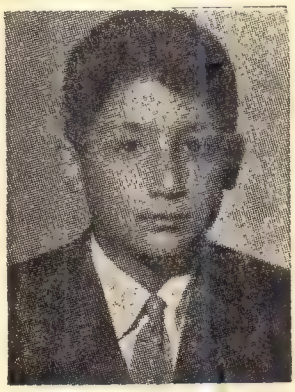

M. Fatih ÖKTÜLMÜŞ ★ Ünye, İnönü İlkokulu Sınıf: 5.

Cengiz SAYIN ★ Nizip, Cumhuriyet İlkokulu S: 5/A, No: 170

E. Cengiz BİLGİ ★ İstanbul, Samatya İlkok. Sınıf: 5.

Mahir YEDİKUVVET ★ Koca Mustafa Paşa İlk. 5/A, No:50

Dünyanın 4 Köşesinden

Aya giden insanlar birbirleriyle nasıl konuşacaklar?

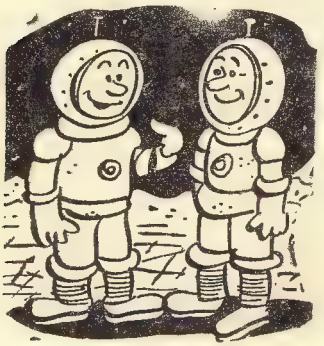

Aya ilk aya basacak insanların bizim anladığımız mânâda konuşmaları mümkün olmayacaktır. Dünya yüzündeki sesler havanın titreşimleri vasıtasıyla yayılır ve kulağımıza kadar gelirler. Ayda hava olmadığı için konuşmalar havanın titreşimleriyle değil, muhtemelen radyo dalgaları vasıtasıyla yapılabilecektir.

Uyurken birşeyler öğrenmek mümkün müdür?

Hususî bir hoparlörü bulunan bir ses alma cihazıyla yapılan tecrübeler sonunda uyurken öğrenmenin kabil olduğu isbat edilmiştir. Yüzde 30 randıman veren bu usul şimdilik tecrübe devresinde bulunmakta ve çok kısa, muntazam bir ritmde okunmuş parçaların öğrenilmesinde tatbik edilebilmektedir. Bununla beraber bir

müddet sonra geceleri uyumakla boş geçen zamanın da değerlendirilebileceğine muhakkak nazarıyla bakılmaktadır.

Dünyada ne kadar otomobil vardır?

Kamyon ve binek otomobillerinin sayısı 1960 senesinde 113,024,224'tür. Bu miktar geçen seneye nazaran Amerika'da yüzde 2, Avrupa'da yüzde 10,2 ve Asya'da yüzde 21,6 nisbetinde bir artış göstermiştir.

Bathyscaphe (batiskaf) nedir?

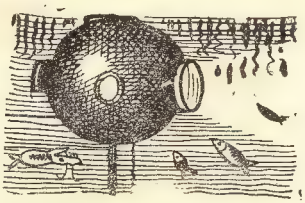

Bathyscaphe denizlerin ve okyanusların en derin noktalarını tesbit etmek için kullanılan bir âlettir. İsviçreli profesör Piccard tarafından icadedilen bu alet kendi kendine hareket etme kabiliyetine malik olup, denizaltıların esasına göre yapılmıştır. Piccard bu aletle 11,500 metre derinliğe kadar inmiştir.

TARİH YAPRAKLARI

İLK NUFUS SAYIMI

Türkiyede ilk nufus sayımı 27 Ekim 1927 tarihinde yapıldı. Bundan sonraki sayımlar 20 Ekim 1935, 20 Ekim 1940, 31 Ekim 1945, 22 Ekim 1950, 23 Ekim 1955 tarihlerinde yapılmıştır. Her 5 senede nufus sayımı yapılmaktadır.

CUMHURİYET BAYRAMI

29 Ekim 1923'te, Türkiyede Cumhuriyet idaresi kuruldu. Bu tarihe kadar Türk milletini Osmanoğulları tek başlarına idare etmişlerdi. Her yıl kutladığımız Cumhuriyet Bayramı bize derhum Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün armağanıdır.

MONDROS MÜTAREKESİ

1. Dünya Savaşı'ndan sonra düşmanlarımız bize 30 Ekim 1918 de Mondros mütarekesini imzalatmışlardı. Bu bütün Türk Milletinin düşmanlara teslim olmasıydı. Bu mütarekeyi sonradan tekrar bozan düşmanlarımız İzmir'i, İstanbulu, daha sonra memleketimizin birçok bölgesini işgal ettiler.

İLK CUMHURİYET KABİNESİ

Cumhuriyetin ilânından sonra, 30 Ekim 1923'te Cumhuriyetin ilk kabinesi kurulmuştu. O zaman İsmet İnönü Başvekil oldu.

KARSIN KURTULUŞU

30 Ekim 1920'de yeni düzenlenmeğe başlıyan ordumuz Kars'ı düşmanlardan geri almıştı.

YAHYA KEMAL BEYATLI'NIN ÖLÜMÜ

1 Kasım 1958'de, bundan iki yıl önce Yahya Kemal Beyatlı vefat etmişti. Yahya Kemal son devirlerin en kıymetli bir şâiriydi.

Atom bombası yazın niçin daha tehlikelidir?

Atom bombası infilâklerinde ölümün daha patlamadan daha ziyade şua tesiriyle yanmadan olduğunu hepimiz biliriz. Fareler üzerinde yapılan tecrübeler sonunda bu şuaların 25 — 30 derecede yüzde 95 öldürücü tesire sahip oldukları, 8 — 10 derecede ise öldürücü tesirin yüzde 5'e düştüğü anlaşılmıştır. Bu suretle yazın atılacak atom bombalarının daha büyük tehlike yaratacağına şüphe yoktur.

Dünyanın en kuvvetli deniz feneri neresidedir?

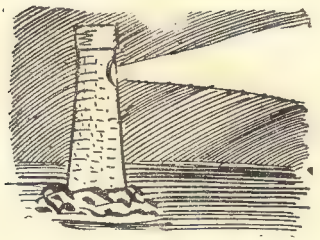

Dünyanın en kuvvetli deniz feneri ünvanını Manş denizinin Atlantik Okyanusuna bakan ağızda bulunan Crêac'h feneri muhafaza etmektedir. Fransızlara ait olan bu deniz feneri pratik kuvvet olarak 500 bin mumluk bir kuvvete sahiptir ve altı kişilik bir mürettebatla işletilmektedir.

Yalan söylendiğini tesbit etmek mümkün müdür?

Yalan söylendiğini tesbit etmek zamanımızda bazı elektronik aletler vasıtasıyla mümkün olmaktadır. İnsanın heyecanlanma ve kalb atışlarıyla, kan dolaşımı üzerine dayanılarak yaratılan bu alet bir kâğıt üstünde çizdiği çizgilerle yalanı meydana koymaktadır. Ancak yalan söyleyen bir adamın heyecanına hakim olabileceği veya yalan söylemeyenin de türlü tesirlerle heyecanlanabileceği düşünülerek bu âlet suçluların tesbitinde kullanılmaktadır.

ÖZAY SUNAR

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Millî Maçlar Ayı: EKİM

Mısırı 3 — 1 yenen Genç Millî Takımımız.

Ekim ayı Avrupada bütün memleketlerde futbol mevsiminin hızlandığı bir aydır ve millî maçlar birbirini kovalar. Memleketimizde yakın zamana kadar futbol mevsimi ancak ekim başında açılırdı, bu bakımdan ekimde yaptığımız millî maçların bazıları fena sonuçlar vermiştir.

Bugüne kadar Ay—Yıldızlı formayı taşıyan futbolcularımız ekim ayı içinde 12 milli maç yaptık. İlk millî maçımızı da ekim ayında oynamış bulunduğumuz gibi, ilk defa olmak üzere bir günde ayrı ayrı iki millî takıma, ayrı rakiplerle maç yaptırma teebbüsü de ekim ayında yapıldı, fakat rakipler ve takımlar iyi seçilmediğinden maçlardan birini açık farklı kaybettik, daha sonra bir günde iki ayrı millî maç tecrübesinde tekrar bulunduk ve muvaffak olduk.

Ekim ayında bu güne kadar oynadığımız millî maçlar şunlardır.

26.10.1924 de İstanbulda Türkiye 2 Romanya 2.
2.10.1925 de İstanbulda Türkiye 1 Polonya 2.
14.10.1927 de İstanbulda Türkiye 3 Bulgaristan 1.
1.10.1931 de Sofyada Türkiye 2 Yugoslavya 0.
28.10.1950 de Ankarada Türkiye 3 Mısır 1 (Akdeniz kupası)
28.10.1950 de Telavivde Türkiye 1 İsrail 5 (A takımları).
17.10.1954 de Sarajovada Türkiye 1 Yugoslavya 5
26.10.1958 de Brükselde Türkiye 1 Belçika 1.
14.10.1959 da Beyrutta Türkiye 3 Lübnan 0 (Amatör takımlar)
16.10.1959 da Beyrutta Türkiye 1 İtalya 1 (Amator takımlar)
21.10.1959 da Beyrutta Türkiye 2 Lübnan 1 (Amatör takımlar)
23.10.1959 da Beyrutta Türkiye 1 İtalya 2 (Amatör takımlar)

Bu maçlar arasında en kıymetli olanları Yugoslavyayı 2—0 mağlup edişimizle Belçika ile kendi sahasında berabere kalışımızdır. Yugoslavları bugüne kadar yaptığımız maçlarda ancak bir defa yendik ki o da bu 2—0 lık galibiyettir.

İlk defa karşılaştığımız Belçikayı kendi sahasında, kendi seyircisi önünde bunalttıktan sonra onlarla berabere kalışımız Avrupada takdirle karşılanmıştı.

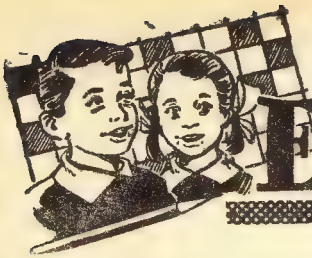

Eğlence BİLMECE BULMACA

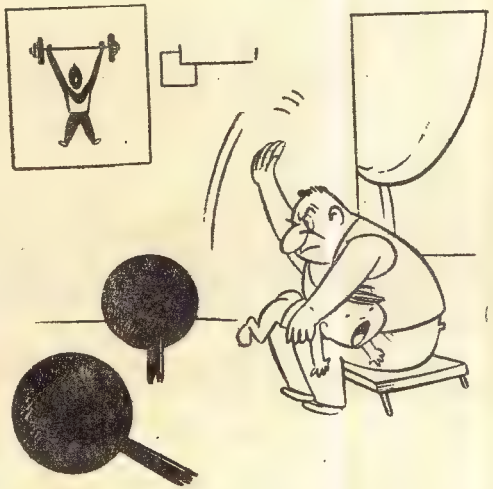

— Sana benim araçlarımla oynama diye kaç defa söyledim.

25 KURUŞ

Küçük çocuk ağlıyordu. Bir adam sordu:

— Niçin ağlıyorsun?

— Yirmi beş kuruşumu kaybettim!...

— Al sana yirmi beş kuruş; ağlama artık!...

Çocuk birden hüngür hüngür ağlamağa başladı.

— Ne oldu yine, niçin ağlıyorsun?

— Üç gün evvel de elli kuruş kaybetmiştim!...

NE DURUYORSUN?

Erol kıyıdaki sandalcıya:

— Şu karşıya gidebilir misin? diye sordu.

— Giderim!...

Erol sonra vazgeçti:

— Ne duruyorsun, gideceksen git!...

DUA

— Çocukken kurduğun hayallerden hakikat olanı var mı?

— Tabii, küçükken annem bana kızdığı zaman saçlarımı çekerdi. O vakit hiç saçım olmasa diye dua ederdim. Duam kabul olundu.

OLTANIN UCUNDAKİ

Tuncay deniz kenarında oturmuş, balık tutuyordu. Orada balık tutmak yasak olacak ki, bir polis geldi ve sordu:

— Neden burada balık tutuyorsun?

Tuncay bir kurnazlık düşündü:

— Ben balık tutmuyorum ki...

— Peki, o elindeki ne?

— Kamış!...

— Ucuna bağladığın?

— Sicim!...

— Sicimin ucundaki?

— İğne!...

— Ya iğneye taktığın?

— Solucan?!...

— Peki, şimdi balık tutmuyor musun?

— Hayır, solucana yüzme öğretiyorum!...

MERAK EDİYORMUŞ

Çocuk — Baba sen nerede doğdun?

— İstanbulda oğlum.

— Annem nerede doğmuş?

— İzmirde.

— Ya, ben nerede doğdum?

— Sivasta oğlum.

— Uçümüzün bir araya nasıl geldiğini çok merak ediyorum doğrusu!

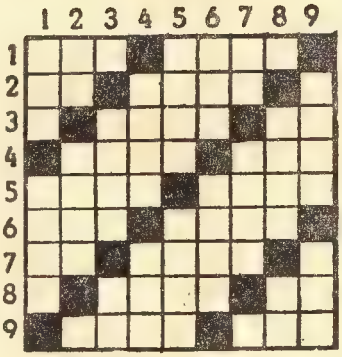

Soldan sağa doğru:

1 — Ağzımızda bulunur, bir kuş yiyeceği. 2 — Bir emir, sıçan. 3 — Bir cins fasulye, bir işaret sözü. 4 — Numara, dünyanın en büyük ülkelerinden biri. 5 — Çamaşır yıkanırken kullanılır, eski zamanın yemek masası. 6 — Zeybek başı, bir su kabı. 7 — Tersinden oku: En kısa zaman, yakın 8 — Küçük orman, tersinden oku: Kırmızı, 9 — Bir akar su, spor karşılaşması.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Evlât, yıl. 2 — Sicimin kalını, odalar arasındaki geniş yer, 3 — Katıksız, tersinden oku: Yama. 4 — Elmasın parıltısını artıran, bir kasabamız. 5 — Anamızın erkek kardeşi, defa. 6 — Fasıla, sual. 7 — Bir nota, mıh. 8 — Yapı, bir nota. 9 — Su aktarmağa yarar, kıral başlığı.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1		S	E	N	E		Ç	İ	Y
2	K		N	A	L		A	L	A
3	A	Z		R	E		L	A	L
4	M	O	R		K	O		Ç	A
5	A	R	A	S		N	E		K
6			U	N		S	U		
7	G	A	K		O	F		R	E
8	Ü	Z	Ü	M		A	Y		T
9	Z	A	F	E	R		E	R	

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

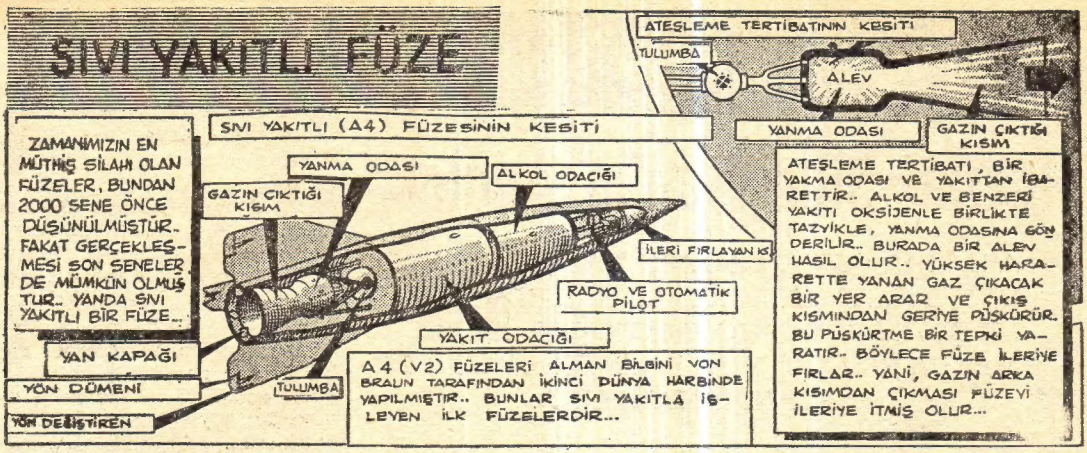

DENEME

Hulki, yere bir on kuruşluk koydu; sonra ayağının topuğu ile üzerine hızlıca «Güm!» diye bir vurdu. Gürültüye annesi yetişti, telâşla:

— Ne yapıyorsun orada? diye sordu.

Hulki cevap verdi:

— Hiç anneciğim. Babam herkese: «Oğluma ne kadar para versem hemen ezer!» diyor da, ben de nasıl eziyormuşum diye bir deneme yapıyordum!

GÖZLÜKLER

— Öğretmenin gözüne girebildin mi bari?

— Hayır giremedim; gözlükleri mâni oluyor!...

SİNEMADA

Sinema çok kalabalıktı. Perde arasında bir bayan arkasındaki erkeğe:

— Bay, dedi. Şapkanın uzun tüyü perdeyi görmenize engel olmuyor ya!?

— Olmuyor efendim. Benden evvel oturan herif, herhalde tüyü kesmiş olacak...

NEDEN AĞLIYORMUŞ!

— Hiii... Hiii...

— Ne ağryorsun cocuğum?

— Elli kuruş kaybettim.

— Al sana elli kuruş.

— Hii... Hi.

— A... a. sen büsbütün ağlamağa başladın.

— Kaybolan elli kuruşum dursaydı şimdi yüz kuruşum olurdu.

— ???!...

BALIKÇI DEĞİLMİŞ

— Tuttuğun balıkları neye tekrar denize atıyorsun?

— Siz onu affedersiniz, ben balıkçı değilim. Elime bir olta geçti de balık nasıl tutulurmuş ona bakıyorum.

SINIFIN EN TEMBELİ

Babası oğluna sorar:

— Oğlum, sınıfının en tembeli kim?

— Bilmem, babacığım!

— Canım bilmez olur musun? Siz, hepiniz yazı yazarken, okurken, sırasında tembel tembel oturup, ötekilerini seyreden kimdir?...

— Ha, bildim!... Bayan öğretmen!...

KAŞ YAPAYIM DERKEN!

— Ne haber Sıtkıcığım? Neye böyle üzgünsün?...

— Sorma birader, gazeteye güldürücü bir hikâye yazdım; bir okuyucu gülmekten çatlamış. Bizim gazeteyi de «Halka zararlıdır» diye kapattılar!...

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

Hazreti Süleyman'ın Adaleti

AŞAĞIDA OKUYACAĞINIZ YAZI, HEM HAZRETİ SÜLEYMAN'IN ADALETİNİ, HEM DE ANNE ŞEVKÂTİNİ ANLATMAKTADIR. AYNİ ZAMANDA SİZLERE YENİ BİR MEŞHUR SÖZ DE KAZANDIRMAKTADIR.

DERLEYEN : ERDOĞAN SEVGİN

Büyük, mermerler, salonun geniş kapları açıldığı zaman, küçük bir çocuğun ellerinden tutmuş olan iki kadın, ağır ağır salondan içeri girdiler. Burası, sarayın salonlarından birisiydi. Ve hükümdar bu salonda halkın dertlerini dinlerdi... Bu iki kadın da, halledemedikleri bir problemi çözebilmek amacıyla buraya gelmişlerdi. Hükümdarlarına akıl danışacaklardı...

Kadınların her ikisi de, elinden tuttukları çocuğun annesinin kendisi olduklarını ileri sürüyorlardı. Hiç kimse bu çocuğun hakikî annesinin kim olduğunu bilememişti. Onun için, çocukla iki kadın, adaleti herkes tarafından bilinen hükümdarın huzuruna çıkarmışlardı. Hükümdar bu işi muhakkak hallederdi.

İki kadın, mermer sütunlar arasından ağır ağır geçtiler. Hem yürüyorlar, hem de etraflarına, sezdirmeden bakıyorlardı. Gördükleri güzellik, sarayın o büyük ihtişamı karşısında hayli şaşırmışlardı. Yüzlerinden bu açıkça okunuyordu.

Mermer yolun sonundaki, tahtın üzerinde oturmakta olan adama, sert bakışlı, sakallı adama yaklaştıkları zaman iki kadın hürmetle yerlere eğildiler. Hükümdarlarını selâmladılar.

Hükümdar, kadınları yerden kaldırdıktan sonra, onlara dertlerinin, şikâyetlerinin ne olduğunu sordu.

Kadınların her ikisi de, bir ağızdan, elinden tuttukları çocuğun annesi olduklarını söylediler. «Aman hükümdarım,» dediler, «çocuğumu bana ver.» Sonra da başladılar yalvarmağa, ağlamaya, sızlanmaya... Her iki kadın da, hükümdarlarından adalet istiyorlardı...

Hükümdar, hakikaten zor bir mesele karşısında bulunduğunu anlamıştı... Elini sakalına götürdü; şöyle bir sıvazladı... Düşündü... düşündü ve sonra da:

— «Demek her ikiniz de çocuğun annesi olduğunuzu ileri sürüyorsunuz,» dedi, «Öyleyse yapacak tek bir şey var. Çocuğu ikiye böleceğim. Herbir parçasını birinize vereceğim.» Sözlerini tamamlar tamamlamaz da, herkesin şaşkın bakışları arasında ,orada bulunan cellâda şu emri verdi:

— «Cellât... Işittin ya... Tez bu çocuğu iki eşit parçaya ayır. Sonra her bir parçasını, şu kadınlara ver...»

Cellât efendisinin emri üzerine, hemen, çocuğu yakaladı. Bacağından tutup havalandırdı. Kıvrık kılıcını havaya kaldırdı... Huzurda bulunan herkesin gözü heyecanla açılmıştı... Çocuk avaz avaz haykırıyordu.

Sahte anne bu hale razı olmuştu .Ama gerçek anne hemen feryadı bastı:

— «Istemem... Çocuğu ona verin tek ölmesin...»

Hükümdarın istediği olmuş tu... Hakikî annenin kim olduğunu anlamıştı zira... Hemen çocuğu hakikî annesine teslim etti... Bu âdil hükümdar; Hazreti Süleyman'dan başkası değildi...

★

Bundan asırlar önce M.O. 11. yüzyılda cereyan eden bu olay tarihte, «Süleyman'in Adaleti» diye meşhurdur. O günden bu güne kadar geçen birçok seneler zarfında, pekçok kimse, tahmin etmediği bir adaletle karşılaştığı zaman, bu olayı hatırlar, kararı verene : «Hazreti Süleyman mısın?» der. Bu suretle de hem Hazreti Süleyman'ın adaletini gözünün önüne getirir, onu anar, hem de hakiki bir annenin, anne şevkatinin ne demek olduğunu anlar.

ÇETİN KAPTAN İLE TOMBİK NAZİLERİN BULUNDUĞU ADAYA GELİP, ONLARIN BULUNDUĞU YERE KADAR SOKULMUŞLARDIR - KARŞILARINA İRİ KIYIM BİR NÖBETÇİ ÇIKMIŞTIR.

Erkek çocuk:
— Bayılıyorum şu yaprakların uçmasına...